

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-83(5)/15/AgŁ

Warszawa, 18 grudnia 2015 r.

DECYZJA DIH-1/78/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Agnieszki Drabarek, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Agnieszka Drabarek „POLAKI” Sklep Spożywczo-Przemysłowy w Polakach, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 5 października 2015 r. nr PO.290.JH.177.2015.AB (nr akt sprawy: DS.8361.177.2015), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ośmiu partii pieczywa oferowanego bez opakowań o łącznej wartości 19,80 zł,

- a) uchyla zaskarżoną decyzję w całości,
- b) odstępuje, na podstawie art. 40a ust. 5c ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, od wymierza ww. przedsiębiorcy Agnieszce Drabarek, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Agnieszka Drabarek „POLAKI” Sklep Spożywczo-Przemysłowy w Polakach, kary pieniężnej w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ośmiu partii pieczywa oferowanego bez opakowań o łącznej wartości 19,80 zł.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej 27 sierpnia – 1 września 2015 r. (według upoważnienia do kontroli nr DS 207/2015), przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej „Mazowieckim WIIH”, w sklepie spożywczo-przemysłowym mieszczącym się w Polakach 63B, należącym do przedsiębiorcy Agnieszki Drabarek, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Agnieszka Drabarek „POLAKI” Sklep Spożywczo-Przemysłowy

w Polakach, zakwestionowano sposób oznakowania ośmiu partii pieczywa oferowanego bez opakowań o łącznej wartości 19,80 zł, zadeklarowanego w miejscu sprzedaży na wywieszce cenowej jako:

- 1) „Chleb” (á 550 g) w ilości 2 sztuk (2,20 zł/szt.);
- 2) „Bułka mini” (á 80 g) w ilości 4 sztuk (0,50 zł/szt.);
- 3) „Paluch prowansalski” (á 100 g) w ilości 4 sztuk (0,80 zł/szt.);
- 4) „Chleb razowy” (á 550 g) w ilości 1 sztuki (2,20 zł/szt.);
- 5) „Chleb baltonowski” (á 0,25 kg) w ilości 1 sztuki (1,10 zł/szt.);
- 6) „Chleb żytni” (á 400 g) w ilości 1 sztuki (1,70 zł/szt.);
- 7) „Bułka dziecięca” (á 50 g) w ilości 4 sztuk (0,35 zł/szt.);
- 8) „Chleb zwykły” (á 0,50 kg) w ilości 2 sztuk (1,90 zł/szt.);

z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących ww. pieczywa lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu wykazu składników, co było niezgodne z treścią § 19 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych”. Podczas kontroli, kontrolowany uzupełnił brakujące oznaczenia przy zakwestionowanych produktach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 1 września 2015 r. (nr akt kontroli: DS.8361.177.2015), w tym w załączniku nr 1 do tego protokołu (zawierającym szczegółowe dane na temat ocenianych produktów) oraz na dokumentacji fotograficznej przedstawiającej sposób ich oznakowania w miejscu sprzedaży. Do akt sprawy dołączono również oświadczenie kontrolowanego z 1 września 2015 r. o wielkości jego obrotów za rok 2014, z którego wynika, że należy on do grupy mikroprzedsiębiorców.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 9 września 2015 r. nr PO.290.JH.177.2015.AB, Mazowiecki WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę, zwanego dalej również „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ośmiu ww. partii pieczywa oferowanego bez opakowań, informując przy tym o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, a także składania wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i wniosła w piśmie z 16 września 2015 r. o uwzględnienie znikomej społecznej szkodliwości czynu w niniejszej sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 5 października 2015 r. nr PO.290.JH.177.2015.AB (doręczoną stronie 5 października 2015 r.), Mazowiecki WIIH wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ośmiu ww. partii pieczywa oferowanego bez opakowań.

Pismem z 14 października 2015 r. (nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego 15 października 2015 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o umorzenie wymierzonej jej kary, która dla niej (jako właściciela jednoosobowego, małego wiejskiego sklepu) jest zbyt wysoka. Strona wyjaśniła, że niezastosowanie się przez nią do obowiązujących przepisów prawa nie wynikało ze złej woli, a jedynie z niewiedzy. Zaznaczyła, że swoją działalność gospodarczą prowadzi od około 3 lat i rozpoczęła ją dzięki dotacji finansowej z Urzędu Pracy. Strona przytoczyła również argumenty wskazujące na trudną sytuację finansową, w jakiej się znajduje. Zwróciła uwagę, że dochody ze sprzedaży wystarczają jej na opłacenie wszystkich świadczeń oraz na zakup towarów do sklepu, oraz że pomimo średniego wieku sama utrzymuje się z tej działalności, a przy tym nie posiada ani samochodu, ani komputera. Strona podniosła także, że w przypadku odrzucenia odwołania, wnosi o rozłożenie powyższej kary na pięciomiesięczne raty.

Pismem z 22 października 2015 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i nawiązując kontakt telefoniczny z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów 26 października 2015 r., podtrzymała swoje stanowisko zaprezentowane w odwołaniu. Dodatkowo, strona poinformowała w piśmie z 28 października 2015 r., że nie neguje wyników kontroli, a jedynie wysokość wymierzonej jej kary, jako niewspółmiernie wysokiej w stosunku do zarzucanego jej czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu zakwestionowanych produktów o łącznej wartości 19,80 zł. Biorąc pod uwagę tak niską kwotę (jako wartość zakwestionowanych produktów), wraziła pogląd, że ani budżet państwa, ani klienci, nie ponieśli z tego powodu straty. Zaznaczyła, że jej sklep mieści się w środku małej wsi z dala od dróg przejazdowych, a więc jej jedynymi klientami są mieszkańcy tej wsi, będący również jej sąsiadami. Dodała, że w tak małej społeczności tylko uczciwość i rzetelność daje szansę na prowadzenie jakiejkolwiek działalności gospodarczej. Podobnie, jak w odwołaniu, strona podkreśliła, że jako osoba bezrobotna w wieku powyżej 50 lat sama, z pomocą Urzędu Pracy, stworzyła dla siebie miejsce pracy, a dla swoich sąsiadów miejsce zakupu podstawowych środków spożywczych. Podniosła, że powyższa kara jest dla niej krzywdząca, tym bardziej, że ona nie jest właścicielem supermarketu, a jedynie małego wiejskiego sklepu, który prowadzi jednoosobowo. Tym samym, strona powtórzyła wniosek o umorzenie nałożonej na nią kary, a w ostateczności o rozłożenie jej na raty.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz

ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej – importer danego środka na rynek Unii Europejskiej. Jak wynika z tego artykułu, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2), a bez uszczerbku dla tego przepisu, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (ust. 5).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie „jakości handlowej” zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wymagania jakości handlowej dotyczące oznakowania produktów oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych. Rozporządzenie to stanowi w § 19 ust. 1 pkt 3, że dla środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia, a § 19 ust. 2, że powyższe informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej,

podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej (w brzmieniu obowiązującym w dniu orzekania przez organ drugiej instancji), uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w sklepie spożywczo-przemysłowym należącym do strony przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, zakwestionowano sposób oznakowania ośmiu ww. partii pieczywa oferowanego bez opakowań o łącznej wartości 19,80 zł, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących ww. pieczywa lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu wykazu składników, co było niezgodne z treścią § 19 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji z dnia 5 października 2015 r. wymierzył powyższą karę Agnieszce Drabarek, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Agnieszka Drabarek „POLAKI” Sklep Spożywczo-Przemysłowy w Polakach, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu zakwestionowane produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie wniosła zastrzeżeń, co do zasadności uznania przedmiotowych produktów za nieprawidłowo oznakowane, natomiast podniosła, że wymierzona jej kara jest dla niej krzywdzącą i niewspółmiernie wysoka w stosunku do zarzucanego jej czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu przedmiotowych produktów o łącznej wartości 19,80 zł. Wyjaśniła, że niezastosowanie się przez nią do obowiązujących przepisów prawa nie wynikało ze złej woli, tylko z niewiedzy. Podkreśliła, że jako osoba bezrobotna w wieku powyżej 50 lat sama, z pomocą Urzędu Pracy, stworzyła dla siebie miejsce pracy, a dla swoich sąsiadów miejsce zakupu podstawowych środków spożywczych.

Odnosząc się do powyższego, należy zauważyć, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, który wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej (w tym także nieprawidłowo oznakowane), podlega karze pieniężnej określonej w tym przepisie. Należy zaznaczyć, że od 30 listopada 2015 r. obowiązuje nowe brzmienie przepisów art. 40a tej ustawy, w którym wymieniono przesłanki mające wpływ na wysokości kary pieniężnej (ust. 5) i ustanowiono możliwość odstąpienia od wymierzenia tej kary (ust. 5c). Jak wynika z tych przepisów, ustalając wysokość kary pieniężnej, organ Inspekcji Handlowej uwzględnia takie przesłanki jak: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, zaś w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu – może odstąpić od wymierzenia tej kary.

W niniejszej sprawie, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanego przedmiotowego pieczywa o łącznej wartości 19,80 zł, która jest najniższą i zarazem najwyższą z możliwych, przewidzianych w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Za korzyść majątkową organ pierwszej instancji prawidłowo przyjął wartość zakwestionowanych produktów, według stanu na dzień kontroli, tj. kwotę 19,80 zł (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w wyroku z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11).

Analizując przesłanki, jakimi kierował się organ pierwszej instancji przy wymierzaniu powyższej kary, opisanymi w uzasadnieniu do zaskarżonej decyzji, a także uwzględniając nowe brzmienie przepisów art. 40a ust. 5 i 5c ustawy jakości handlowej, na podstawie całości zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

- przy ocenie stopnia szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu nieprawidłowo oznakowanego przedmiotowego pieczywa, organ pierwszej instancji słusznie wziął pod uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości, polegające na niepodaniu wykazu składników w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego produktu lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, naruszały interesy konsumentów, gdyż utrudniały im dokonywanie właściwego wyboru produktu. Tym niemniej, należy zauważyć, że strona była w posiadaniu informacji o oferowanym pieczywie i w ocenie Prezesa UOKiK fakt, że w sklepie wiejskim zaopatrywali się stali dobrze sobie znani ze stroną konsumenci, uzyskanie tych informacji od sprzedawcy było znacznie łatwiejsze niż w sklepie miejskim, co niewątpliwie wpływa pozytywnie na ocenę stopnia szkodliwości czynu. Dodać należy, że zakwestionowane produkty stanowiły tylko 19 sztuk (od 1 do 4 sztuk każdego z ośmiu rodzajów pieczywa) o wartości niecałych dwudziestu złotych i ich dostawa miała miejsce w tym samym dniu, co kontrola (według dwóch dowodów dostaw z 27 sierpnia 2015 r.). Korzyść majątkowa zatem, jaką strona uzyskała lub którą mogłaby uzyskać przez wprowadzenie do obrotu tego pieczywa jest niewielka i w ocenie Prezesa UOKiK niewspółmiernie niska do

- wysokości nałożonej kary, pomimo iż kara ta była minimalna. Tym samym, w niniejszej sprawie, stosownie do okoliczności i zebranego materiału dowodowego, stopień szkodliwości czynu należy ocenić jako niski;
- przy ocenie zakresu naruszenia, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że stwierdzone niezgodności wskazywały na naruszenie treści § 19 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, a więc wymagań w zakresie oznakowania produktów oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, tym niemniej, uznanie przez organ pierwszej instancji, że charakter tego naruszenia był istotny z punktu widzenia właściwości produktu, czy też interesów konsumentów, w ocenie Prezesa UOKiK, budzi wątpliwości. Należy zwrócić uwagę, że w toku kontroli oceniono prawidłowość oznakowania produktów oferowanych zarówno w opakowaniach, jak i bez opakowań, przy czym zastrzeżenia wniesiono tylko do tych, które oferowano bez opakowań. Niezgodność ta dotyczyła 19 sztuk pieczywa pochodzącego z ośmiu partii o łącznej wartości 19,80 zł. Biorąc pod uwagę niewielką ilość i wartość zakwestionowanych produktów, a także fakt, że brakujące informacje o wykazie składników znajdowały się w sklepie i w toku kontroli zostały uzupełnione w oznakowaniu tych produktów, jak również brak naruszeń innych przepisów będących w kompetencji Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał, że zakres naruszenia należy ocenić jako niewielki;
 - przy ocenie dotychczasowej działalności strony, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił, że strona rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej od 1 listopada 2012 r. i do tej pory nie stwierdzono u niej naruszenia przepisów o jakości handlowej. Prezes UOKiK wziął pod uwagę również, że strona prowadzi jednoosobowo mały sklep położony na wsi, oraz że współpracowała z organem kontroli, usuwając nieprawidłowości bez zbędnej zwłoki;
 - przy ocenie wielkość jej obrotów oraz przychodu, organ pierwszej instancji ustalił, że strona należy do grupy mikroprzedsiębiorców o wielkości obrotów osiągniętych w roku 2014 na poziomie ponad [...] zł;
 - przy ocenie wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji ustalił, że strona oferowała do sprzedaży produkty zarówno w opakowaniach, jak i bez opakowań, objęte kontrolą pod względem oznakowania, o łącznej wartości 69,10 zł, a nie zapewniła prawidłowego oznakowania 19 sztukom pieczywa oferowanego bez opakowań, którego wartość w dniu kontroli stanowiła kwotę 19,80 zł.

W związku z powyższym, mając na względzie treść art. 40a ust. 5c ustawy jakości handlowej, w kontekście dokonanej przez Prezesa UOKiK odmiennej oceny dwóch spośród pięciu przesłanek wymienionych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, tj. stopnia szkodliwości czynu i zakresu naruszenia, należy uznać, że odstąpienie od wymierzenia stronie powyższej kary jest zasadne. Należy uwzględnić, że strona została prawidłowo pouczone o obowiązujących przepisach prawa i poinformowana o stwierdzonych nieprawidłowościach, zarówno w toku postępowania kontrolnego (według protokołu kontroli z 1 września 2015 r.), jak i w toku postępowania administracyjnego przed organem pierwszej instancji (według zawiadomienia

o wszczęciu przedmiotowego postępowania administracyjnego z 9 września 2015 r., a także zaskarżonej decyzji), a więc cel zapobiegawczy i prewencyjny tego postępowania został osiągnięty. Zdaniem Prezesa UOKiK, podjęte działania będą wystarczającym ostrzeżeniem dla strony, aby nie dopuścić do powstania takich samym lub podobnych nieprawidłowości w przyszłości, w związku z czym odniosą zamierzony skutek.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Agnieszka Drabarek
Polaki 63B
08-130 Kotuń
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a